

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 3. Sancta Caroli vita, ejusque desiderium sese ad Monasterium
recipiendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

nem exitum iri crederent: histamen non Sæcul XVI.
 attentis ipse Sacris Ordinibus initiari vo- A.C. 1565.
 luit, atque Anno post Christum natum
 millesimo quingentesimo sexagesimo se-
 cundo ad Sacerdotium promotus a Papa
 Presbyter Cardinalis tit. sanctæ Pra-
 xedis nominabatur: postea autem Ma-
 jor Ecclesiæ Romanæ Pœnitentiarius,
 necnon Ecclesiæ ad S. Mariam Majorem
 Archipresbyter, & quorundam Regno-
 rum, ac diversorum Ordinum tam Re-
 ligiosorum, quam Militarium Protector
 renuntiatus est: insuper acceptare e-
 tiam cogebatur Legationem Bononien-
 sem, & Anconitanam: præterea jam
 supra retulimus, quanto studio sese Sy-
 nodi rebus impenderit, quantaque sol-
 licitudine prosperum illius exitum pro-
 curare fategerit.

§. III.

*Sancta Caroli Vita, ejusque deside-
 rium sese ad Monasterium
 recipiendi.*

Vix summus Pontifex, ejus Patruus *Vie de Bar-*
 Tridentinam Synodum confirma- *tho. des*
 verat, cum illico Carolus in semetipso *Martyr.*
 ea, quæ circa morum emendationem *l. 2. cap. 23.*
 ibidem præscripta erant, exequi inci- *pag. 264.*
 peret, hinc præprimis a suo obsequio *Ripemont.*
 dimittebat octoginta domesticos, quos *vit. S. Carol.*
l. 2. c. 12.
Hist. Eccles. Tom. XLVII. B b tamen,

Sæcul. XVI,
A.C. 1565.

tamen, quin illos largiter remuneraretur, non abire jussit, paucos duntaxat sibi reservans, quos ad Clericalis Instituti professionem magis aptos censebat, ipse vero omni luxu, ac inutili sumptu longius exulare jussu nonnullaneis vestibus utebatur, semelque intra hebdomadam solo pane, & aqua contentus jejunabat: insuper jam ab illo temporis momento gerendis Ecclesiæ negotiis nuntium misisset, & Religiosorum vitæ in quodam Monasterio sese sociasset, nisi ab hoc proposito per Bartholomæum de Martyribus Braccarensem Archiepiscopum amotus fuisset, hic enim sanctus Præsul Borromæo auctor extitit, ut potius in sua Diocesi moraretur, quamprimum id ei per Ecclesiæ negotia liceret: monuit tamen, ut nihil præcipiti consilio ageret, sed consideraret, quod Pontifex ejus Patruus jamjam senio confectus esset, qui si Ecclesiæ negotiis sese subduceret, facile ei adjungi posset alius, qui Pontificis auctoritate, ac nomine abuteretur: consultius igitur fore hic Præsul suadebat Borromæo, si tempori indulgeret, cunctasque res ita disponeret, ut quantocius secedere posset, quamprimum funesta mala, quæ tum orientur, præveniendi opportunitatem Deus ei suppeditaverit. Huic consilio tam

tam salutari mox aquiescens Cardinalis Sæcul. XVI. A.C. 1565.
 ad suum, quem pro Diæcesis regimine
 habebat, Vicarium Generalem perscri-
 bens, eidem Episcopum Suffraganeum
 Hieronymum Ferragaram submitit, ut
 Diæcesin lustraret: alterum vero Vi-
 carium constituit Nicolaum Ormanet-
 tum Veronensis Diæcesis Parochum,
 cujus probitatem, prudentiam, atque
 ingentem juvenes scientiis Ecclesiasticis
 imbuendi dexteritatem sibi sat perspe-
 ctam habebat.

§. IV.

*Borromæus relicta Aula Romana
 Mediolani in sua Diæcesi
 commorans.*

Ormanettus alteram Mediolanensis Raynald. hoc ann. n. 21.
 Diæcesis partem lustrans Synodum
 celebrabat, cui mille ducenti Ecclesia-
 stici intererant, quorum opera tandem
 ingens Reformationis opus inchoaba-
 tur; cum autem Ormanettus novas in-
 dies difficultates succrescere cerneret,
 petita a Cardinale redeundi venia ei-
 dem exposuit, quod absque proprii
 Pastoris præsentia haud amplius hanc
 Ecclesiam rite regere posset. Ad hu-
 jus monita mox Carolus denuo Papam
 rogabat, ut ipsi in sua diæcesi remanendi
 copiam dare vellet, tandem etiam id